

РАТНИКЪ

ЗА ИКОНОМИЯ, ЛИТЕРАТУРА И ПОЛИТИКА

Излиза за сега воѣвка Недѣля

Годиш. абонаментъ 6 л.
Полугодишецъ 3 л.
За три мѣсеца 2 л.

За странство 10 лева год.

ПРЕДПЛАТЕНИ.

Единъ брой 15 ст.

Всичко, що се отнася до вѣстника, се адресирва:
Ред. в. „РАТНИКЪ“,
Свищовъ.

Обявления
за 1 кв. с. м. на 1 стр. 10 ст.
на другитѣ страници 8 ст.
за приставски обявления се плаща по три стот. на дума.
Всичко въ предплата.
Ржкописи и дописки навадъ не се връщатъ.

ЛЮБИТЕЛИ НА ИЛЮСТРОВАНИ КАРТИ!

Искате ли да задоволитѣ вкусьтъ си?—Посетете книжарницата на А. Н. Данковъ, тамъ ще намѣрите голѣмъ изборъ отъ последни моди Илюстровани карти.

На всѣки 15 — 20 дена пристигатъ нови илюстровани карти.

Петръ Пърговъ АДВОКАТЪ

Примести адвокатското си писалище въ дюкения на г-нъ Гаврилъ Ангеловъ, срѣщу градската градина.

3—3

Христо Ив. Кънчевъ

Бившъ подсекретаръ при Варненски и Севлиеви Окр. Сждъ и сждебенъ приставъ въ г. Свищовъ, отваря изпълнителна кантора въ гр. Свищовъ, въ адвокатското писалище на адвоката г. Божанъ Радевъ, срѣщу мировитѣ сждилища.

Кантората приема привеждане то въ изпълнение, при най голѣма акуратностъ, разни сждебни рѣшения, изпълнителни листове и пр. писменна работа, като: искови молби, апелативни и касационни жалби, контракти и пр. при най-умѣрено възнаграждение.

Умолявамъ приятелитѣ и познатитѣ си, при случай да се отнасятъ до кантората.

На бѣднитѣ бесплатно.

3—5

Войската и изборитѣ.

Подъ това оглавление въ уводната си статья брой 1324, в. Миръ пише:

»Доказана истина е, че силата на една армия се състои колкото въ нейното добро обучение и дисциплина, толкова и въ нейния духъ и чувства. Колкото по-голѣмо въодушвление владѣе у една армия, колкото по голѣма е нейната привързаностъ къмъ службата и готовностъ да се жертвува, толкова по-голѣма е и нейната сила и значение. А въодушевението, привързаността и готовността да се жертвува сж възможни, само когато въ душата си войника съзнава, че армията служи на общоотеческитѣ интереси, че той се отдѣля отъ домъ и роднини, зарѣзва работата, отъ която чака прѣпитание може би цѣло семейство, не за кафе на Петка или Ивана, не за лични или партизански цѣли, а защото трѣбва да се брани общото отечество отъ врагове. Ето защо въ демократическитѣ държави сж добри уредени армии се избѣгва всичко, което е отъ естество да възбуди полозрѣние въ душата на войника и обществото, че армията се употребява за лични и партизански цѣли. А тамъ, гдѣто съзнателно се игнориратъ общитѣ отечествени интереси, и армията почне да се употребява за лични и партизански цѣли, много скоро тя се похабява и въ минута за защита на отечеството дѣйствува като гръцката и испанската.

Като цѣнимъ въ тая свѣтлина мѣрките, които взима дневното правителство, отъ като е поело властта, ние съ голѣма скѣрбъ на сърдцето трѣбва да изповѣдаме, че стамболовиститѣ тикатъ армията ни именно въ тоя гибеленъ за държавата и отечеството пжтъ. Прѣди мѣсецъ, когато се рѣши да разтури Народното Събрание и да хвърли страната въ изборна борба, правителството имаше всичката възможностъ да прѣцѣни международното положение, понеже въстанието въ Турция бѣ обявено прѣди година, и да знае, ще има ли нужда да се свикатъ прѣзъ изборния периодъ запаснитѣ войници за обучение или за мобилизация, или не ще има такава нужда; и нему бѣ позволено да обяви избори, само въ случай че нѣма да има такава нужда. Инкъ, цѣло прѣдателство ще бжде къмъ отечественитѣ интереси, посѣгателство къмъ свободата на гражданитѣ,

ако при пълно съзнание, че ще трѣбва да се свиква запаса—едно правителство отива и обявява избори; защото взематъ ли се въ редовитѣ на войската избирателитѣ отъ 20—40 години, оставатъ се да участвуватъ въ изборната борба само старцитѣ, понеже по-малкитѣ отъ 20 години нѣматъ право да гласуватъ.

Стамболовисткото правителство, сѣкашъ нарочно, щомъ разтури Събранието и обяви деня за изборитѣ, улови та разпорѣди да се свика малко по малко запасѣтъ; и сега има окржзи, дѣто сж свикани повече отъ десетъ набори. Може ли, питаме, при тия условия, запасниятъ войникъ да не роптае, да се не възмуцава? Може ли той да глѣда хладнокрѣвно, какъ го отдѣлятъ отъ огнището му тъкмо тогава, когато той има да упражни най-свещенното си право? Може ли обществото да не подозира, че него го тъпчатъ въ казармата, за да го задушатъ, за да не му дадѣтъ възможностъ да вземе участие въ изборната борба както трѣбва? Мигаръ сж въ състояние стамболовиститѣ да убѣдятъ нѣкого, че днесъ има по голѣма опасностъ за отечеството ни, отколкото прѣди мѣсецъ, два-три или петъ мѣсеца? Нема сега тъкмо настъпни тая опасностъ, когато Начевичъ отиде въ Цариградъ и когато такива любезности се размѣнятъ между българското правителство и Султана, че послѣдниятъ е добилъ куражъ и на Зиновиева да се опира, защото билъ въ прѣговори съ стамболовиститѣ? Или мислите, че ще намѣри свѣстенъ българинъ да мисли, че турцитѣ ще обявятъ война днесъ, когато нашето правителство стрѣля и затваря възстаницитѣ, уловени на наша територия, щомъ тя не направи това, когато тѣ свободно се приготвяха прѣдъ очитѣ на сждото правителство да заминаватъ за Македония?

Ние крайно съжالياваме, че сме принудени да задаваме такива деликатни въпроси; но смѣтаме, че е прѣстѣпно да се немѣе повече прѣдъ умишленото експлоатиране на македонското движение за ограничение свободата на българскитѣ граждани. За насъ е ясно като день, че българското правителство взима всички мѣрки по сжбирането на запаса, само и само да може да спечели изборитѣ, както това се съобщава най-авторитетно отъ такива вѣстници като *the Times*. Щомъ ще се задържатъ въ казармитѣ, макаръ и петъ деня

до изборитѣ, запаснитѣ отъ дѣсетъ и повече набора, то въ окржитѣ, дѣто опозицията се чувствува най силна, вече нѣма прѣдъ кого да отидете да агитирате, нѣма кого да убѣждавате. А смущението, внесено въ запуситѣ долове, които сж испратили по нѣколцина въ редовитѣ на войската, е такава, че не може се заличи, ако се распуститѣ запаситѣ и мѣсецъ прѣди изборитѣ. Правителството разчита на всичко това, и не му мига окоето, като терзае българскитѣ граждани съ викане на обучение и разкарване.

ДНЕВНИ

Лични.

На 1 того, съ ромжнския параходъ, пристигна отъ Русе, финансовия министръ, г. Л. Паяковъ. На понтона се явиха посрѣщачи съмишленници отъ властующата партия и нѣкой граждани. Съмишленницитѣ на г-на Паякова го предружиха до определената му квартира, въ г. К. Вълевъ. Часътъ около 6 послѣ пладнѣ, г-нъ Паяковъ, придруженъ отъ мѣстното народно—либерално бюро, отиде въ салона на Градската градина, гдѣто държа своята политическа рѣчь.

Господинъ министръ бѣше твърдѣ въздържливъ въ рѣчта си и апелира къмъ съмишленницитѣ на народно—либералната партия, както и къмъ гражданитѣ отъ другитѣ партии, които добрѣ разбирали интереситѣ на г. Свищовъ да гласуватъ за кандидатитѣ на правителствената листа.

Слѣдъ г. министра, съгражданинтѣ ни, г. Т. А. Божиновъ събщи на събрание то че въ едно отъ заседанията си, бюрото определило кандидати за предстоящитѣ депутатски избори г. г. Лазаръ Паяковъ, м-ра на финанситѣ; Т. А. Божиновъ, мѣстенъ адвокатъ; и Пени Ц. Дяковъ отъ с.

Чаушево, Свищ. околия, и предложи на събранието, за да не се свиква друго събрание, да одобри тая листа. Съмишленницитѣ въ събранието одобриха представената листа.

Княжеска анкета.

Столичния в. «В. Поща» съобщава, че, Н. Ц. Височество е испратилъ въ г. Търново г. г. Д-ръ Н. Ламбревъ и Стоянъ Заимовъ, за да направятъ една безпристрастна анкета по буйствата, станали напоследъкъ въ тоя градъ. Анкетата била вече почната. Распитани били кмета, неговия помощникъ и много граждани. Разследванията още продължавали.

Пощенски марки.

Отъ 1 того, сж пуснати въ обращение пощенскитѣ марки отъ 15 ст. за по 10 ст. върху които има щемпелъ по «10 стот.»

Подиграни.

Нѣкои зевзеци отъ градътъ ни сж рѣшили да се подиграватъ съ столичнитѣ вѣстници «В. Поща» и «Дневникъ». Съгражданинтѣ ни, като четятъ тия два вѣстника, въ които, по кореспонденция или съобщения отъ градътъ ни, се истъкватъ разни подигравателни кандидатури за прѣдстоящитѣ избори. Споменаватъ се имена на лица които едва ли взематъ участие въ избори, а камо ли да бждатъ и кандидати за депутати и имена фактивни.

Всѣки се смѣе и казва «ако всичкитѣ съобщения на в. «В. Поща» и «Дневникъ» сж вѣрни толкова колкото и прѣдаванитѣ отъ градътъ ни то жалко е за голаганчетата които се даватъ.

Изъ военнитѣ кръгове

Столичния в. «Соф. Вѣдомости» пише:

«Завчера между двама генерали и полковникъ, отъ една страна и Министръ Савовъ, отъ друга, е станалъ разговоръ по поводъ единъ обширенъ докладъ за Търновския гарнизонъ, въ който прочемъ се казвало слѣдующето:

«Офицерскитѣ мундиръ е обруганъ една кална шайка, насърчена отъ м-ра на вжтрѣшнитѣ работи. Тукашния бригаденъ командиръ е битъ съ камъсопи. Това е голѣма обида за офицерското тѣло. Но съ това нѣма да се свѣрши. Шайкитѣ сж наострени противъ офицерството, което се яви защитникъ на тѣлото и търсятъ, случай да си отмжже. Офицерството тоже не е хладнокрвно. Наближаватъ важни врѣмена. Изборитѣ бжде поканена да пази шайкатѣ отъ данинтѣ, та да насилватъ избирателитѣ.

Този докладъ е билъ прочетенъ отъ военния министръ и на княза. Когато князъ та генерали стамболисти прочели този докладъ, казали на военния министръ да обърне внимание на таква дребница. Трѣвало да се помогне на правителството хора противъ прѣдателитѣ руски а не да се защищаватъ. На това Савовъ отговорилъ много стрдито: «не сме нищо да защищаваме или прѣследваме. Бялкъ ни влиза въ работа кои сж потели и кои не. Страната се засиркнута отъ външенъ врагъ и отъ вжтрѣшндамирици. Трѣва ли да оставиме шанса да върлуватъ ненаказано? Мене ме ка княза да спасимъ честта на отмавото си. Никога не ще ме видитѣ отъ на партиитѣ. Заповѣдахъ и ще заповни да счупятъ главитѣ на шайкаджиитѣ, каитѣ се опитатъ да тереозиратъ кой да било».

Този разговоръ се свършилъ съ тежки думи, изказани отъ Савова преса на една генералъ, който едно

ПОДЛИСТНИКЪ

отъ Л. Бусенаръ
прѣв. П. П.

Китаиско-Японската война

Продължение отъ брой 35.

Mens sana in corpore sano—Плавание—Спасени!—Ли и Лили—Ли закуса, а Фрикета глдува—Крокодилчето à la coque.

Че нашата възпитателна система е още много далечъ отъ съвършенството, на това, мисля, всѣкой ще се съгласи. Физическата страна на възпитанието у насъ е съвършено изоставена—завърлена, съ исключение само на военно-учебнитѣ заведения. Напоследъкъ, съврѣменнитѣ педагози малк^о се вразумиха и започнаха да ввеждатъ, макаръ и ограничено, различнитѣ физически упражнения въ училищата, безъ които въ сжщностъ, правилно възпитание е немислимо, понеже възпитанието изисква равновѣсие на всичкитѣ духовни и физически сили на възпитаваемия субектъ — паралелъ необходима за умственото развитие на младежитѣ.

*Mens sano in corpore sano*¹⁾ — въ здраво тѣло здравъ умъ. Ето принципа, отъ когото почна да се прониква съврѣменната педагогия, за съжеление, само че тази база на педагогията до сега

тѣй немилостиво бѣ изреченъ «по добрѣ късно, откогнитога», казва пословицата на настиката, хората, фехтованездението, плаването, ристѣ и игритѣ по чистия въ постепено ще си извуватъждански права въ сводовоучилищата и не само въ налитѣ, но и въ дѣвическитѣ. Мамимъ се съ надѣждатънашето бждще поколение да по щастливо отъ насъ тртнитѣ, които прѣтърпѣхмественнитѣ и най нерационапити на отбитата отъ правипедагогия.

Частнитѣ резултати на тва педагогическа животвопоказахъ своитѣ благотворяния не само на възпитатомци, но и на дѣцата чета.

Тѣзи послѣднитѣ ни на ко не изгубватъ свойственполътъ имъ грация, а наптѣ я заякчаватъ и честогатъ до тога положение даватъ владѣтели на искусствзически и побѣдители пртезания¹⁾

Такава бѣше и нашата кета. Ето защо тя стумекава голѣма ловкостъ да мъкне прѣзъ цѣлия лагеръ тайската армия и рѣши да рли въ рѣкага и то какъ

¹⁾ Една американка госпожица на бѣ получила първата награда на сътаезда, кждето имаше не малко въ

ме усърдно поддържаше Стамболова при прѣстоловъздателския и спасителския рѣшимъ.

Отвѣнение на Крушовия Законъ за лозята.

(Легенда изъ Добруджа)

Отъ псевдонимъ (Ганчо)

Било що било, съмнало се. Всички виждатъ царския левъ разкъсанъ; достигнало това най сѣтнѣ до уши тѣ на Царя и той пратилъ веднага отъ първенцитѣ си за да видятъ какъ и съ какво е убитъ лева; да издирятъ прѣстѣтника убиецъ и да го поставятъ на наказание. Разгледваха ги, питали, распитвали но нищо не издирили; убѣдили се най сѣтнѣ, че лева е разкъсанъ безъ никакво оръжие и не е билъ нито запримчванъ, нито ударенъ съ друго нѣщо а само, разчекнатъ въ челюститѣ до подъ гурешката и отъ това умрѣлъ. Героя на този подвигъ останалъ неизвѣстенъ усой властта се намира въи ступление. А Царьтъ като ималъ всичкитѣ тия подробности много ся удивилъ и оубявилъ че прощава и ще награди този юнака който е надвилъ и разкъсалъ лева, но иска да го види зашнда му расправи какъ е могълъ да го наване и кой е този по силенъ отъ лева.

Въ онова врѣме, както и сега, душмата на Царя е била законъ. Слѣдъ разгласяването па това царско искашние, не е имало вече страхъ отъ наказание за виновния и нашия Маврудъ се явилъ съ свидѣлитѣ си прѣдъ Царя, призналъ своя подвигъ съи обяснилъ че силата придобилъ отъ спастреното майчино вино.

Както е извѣстно отъ историята

върнемъ годишното момче на ржцѣ! Шомъ падна въ водата тя се впусна по дѣното на рѣката, за да види колко е дълбока.

— Я! та тука е много дълбоко!

Прѣмръзналото момче се бѣше вѣцпило така силно се бѣ стиснало въ момата, цвѣното ѣ бъркаше на движенията, но тя какъ можа да излѣзе на повърхността на водата. Китайцитѣ чакахъ вече на брѣгътъ и като отиваха по разшироченитѣ ржгови вълни видяха ги и започнаха да трѣлятъ. Крушумитѣ започнаха да пичкятъ и цвѣртятъ въ водата. Тогава Фрикета се спусна отново въ водата (дълдиса се). Китайцитѣ помислиха, че сж я убили, слѣдъ като постояха още малко на брѣгътъ успокоени, отидоха да си дояджтъ варения оризъ. Младата парижанка не се забрави, тя хвана съ лѣвата ржка главата на безчувственното вече момче, а съ дѣсната почна енергично да плава. Дѣтето не помръдна и не ѣ прѣпятствуваше, а тона и трѣвваше на Фрикета.

По такъвъ начинъ тя прѣпилува едно настояние отъ 15 сажена²⁾.

Слѣдъ това Фрикета почувствува, че се адушава, което е лошъ знакъ за пловеца, то всѣчаски пакъ се мжчаше и продълкаваше да плава. Тя вече се бѣ забравила, но инстинкта на самосахранението се ви и я накара да започне прѣзъ купъ за рошъ да плава, но... силитѣ ѣ се исчерпаха тя осети че потъва къмъ дѣното. Изведжжътя се убодри, защото кракътъ ѣ опрѣ до бшо твърдо. То бѣше пѣсѣченото дѣно на рѣката . . . значи брѣгътъ е близо . . . сато се люскаше насамъ-нататкъкъ тя спочуци да се хване за трѣволака и излѣзе

²⁾ 1 сажена мѣрка 1 сажень. — 2 м 13 см. а 1 к. м. — 469 сажена

Крумъ не се намиралъ въ добри отношения съ съсѣдитѣ си, особено съ вѣроломнитѣ Гърци—Византийци. Този случай съ Мавруда е поласкалъ Царя съ юначеството и той намислилъ въ врѣме на война да си състави такива войници — левове. Повиканъ билъ царския съвѣтъ и наново подложенъ въпроса за пиението на виното.*) Като е билъ распитанъ Маврудъ какво е ялъ, какво вино и колкое пилъ за да му дойде такава сила, тогава мждреца, когото не изслушали при издаването на закона за искореняването на лозята, почналъ да обяснява така: Царючеститий! лозята и виното не сж криви за распустнатостъта и лѣнивостъта; криви сж нашитѣ първенци, които по лѣсно да грабятъ населението, устрояватъ и безъ врѣме и съ врѣме разни пиршества, разказватъ му небивали работи залгватъ го съ обѣщания и пр. и така го отвличатъ въ работно врѣме, а отъ тия нѣща постѣпенно се явява лѣнностъта въ народа и той се полѣгка — лѣгка причва да тича подиръ пиршествата да изоставя работитѣ си, когато е врѣме за работа и други такива които сж врѣдителни и за самото царство.

Прѣстѣпно е, продължавалъ мѣдрѣца, да се пие вино извѣнъ мѣра. Съ мѣрка който яде и съ мѣрка вино пие, той е бодъръ, добива сила на левъ и е великудушентъ; който надвиши мѣрката става бездушентъ, безъ воля и се обръща на овца, или достига «дереджето» на овца; а който пѣкъ прѣние много, извѣнъ всички мѣрки, той се обръща на свирепъ звѣръ и най послѣ на свиня, да се тѣр-

²⁾ Да ли запрѣщението на виното не се оглася до догмитъ на Мухамеданската религия?

на сухата, като стисташе конвулсивно още подъ мисцата си безчувствеоното дѣте — корейче.

Петъ минути тя стоя, като вѣцплена, безъ да се опомни. Тя имаше нужда отъ почивка, отъ въздухъ. Измокрена до коститѣ, тя почувствува студъ и започна да трепери и да кове гвоздей съ жбитѣ си.

Корейчето полека-лека се съживи и започна да киха.

Е, г. *Тонко*, шеговито му каза Фрикета—ний сме спасени.

То като стана право пробѣбра нѣщо и, като се приближи до Фрикета, хвана я за мократа рокля, дърпаше я, като ѣ сочеше съ прѣстъ и като че ли ѣ казваше: «хайде».

— Е хайде, азъ съмъ готова, ти си тукашентъ, нали?—Показвай пжтя.

Дѣтето продължаваше да я дърпа за шуртящата отъ вода рокля и Фрикета тръгна слѣлъ него, като стжпаше по затвърденото блатско дѣно. Щастие бѣ, за тѣхъ обстоятелството, че тѣ не видѣха и не срѣснаха никакъвъ противникъ. Отстжпающия ариергардъ на неприятелската армия бѣше прѣминалъ рѣката, която му служаше, като прикрытие на отстжплението.

Наскоро къмъ умората и студа се присѣдини и гладътъ. Корейчето бѣше много отслабнало на Фрикета тѣй сжщо не ѣ оставаха вече сили, защото тя още прѣди сражението бѣше закусила, а оттогава нито троха не бѣ видѣлъ празния ѣ стомажъ. Тѣй прѣкарахъ цѣлата нощ, като мислѣха, че вървятъ, но когато се съмна и изгрѣя слънцето, тѣ видѣха че сж обикаляли се на едно мѣсто, рѣката бѣше отъ тѣхъ 50 метра далече.

каля безчувственно по калъта. Отъ такива пияници бѣгатъ дори и лудитѣ: «отъ пияния бѣга и лудия», «пиянъ човѣкъ, пияна жена бѣсна свиня» казва народната поговорка. Вино трѣбва да се пие нѣ съ прилична мѣрка, а пиянитѣ строго да се наказватъ, заключилъ царския съвѣтникъ

Слѣдва.

Отъ Свищов. Градско Общин. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6744

Общинското Управление, като обявява на Г. Г. Гражданитѣ, че съгласно писмото на Господина Свищовский Участковъ Инженеръ отъ 3 того, подъ № 907, отъ 6-й того ще почне отбиванието на общинската пжтна повинность за н. 1903 год. чрѣзъ доставяне по 2 к.м. ломени камъни мѣжду 6 и 8 кил. на шоссето „Свищовъ—Бендеръ Тепе“, край блатото и чрѣзъ изработване по 16 к.м. землена работа мѣжду 1 и 4 кил. на сжщото шоссе, поканва всички които сж обложени съ общинска пжтна повинность въ натура, да дойдатъ въ Общинското Управление за да получатъ призователнитѣ си билети и отидатъ да отбиятъ пжтната си повинность на горѣказаното шоссе, което трѣбва дапочне отъ 6-й того. гр. Свищовъ 6 Октомврий 1903 г.

Кметъ: В. И. Божиновъ

Секретаръ Ю. Митевъ

Отъ Свищ. Град. Общин. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6709

Свищовското Градско Общинско

Фрикета се засмѣ. Корейчето, като я гледаше весела, и то започна да се смѣе безъ да знае защо.

Ней ѣ доде на умъ да го попита за името му.

— Сдушай, какъ те казватъ?—

То като се смѣяше почна дѣ повтаря нейнитѣ думи, като ги изупачаваше. Фрикета не можа да стои отъ смѣхъ. Като се държеше за коремътъ, тя седна.

— Азъ не ти прѣдавамъ урокъ французский езикъ, не мисли . . . ахъ, Боже, че какъ да му обясня?

И като показваше съ прѣстъ, на себе си тя каза, като махаше съ глава:

— Фрикета.—

Когато тя третий пжтъ произнясаше тази дума, като я съпровождаше съ жестовете. корейчето я разбра и повтори:

— *Фалликетта* —

— *Не Фалликетта, а Фрикета.*

— *Ффа-лли-кетта.*

— Стига! . . . че, ще ме оглушишъ...

Вижда се че г. г. корейцитѣ не можтъ да произнесътъ звукътъ на буквата р.

Като си турна показалеца на Корейчето, Фрикета направи съ глава въпросителентъ знакъ.

Корейчето разбра и ѣ отговори:

— *Ли.* —

— Тѣй—значи, викатъ те *Ли!*.. прѣкрасно!.. съжелявамъ, че не сѣтихъ да си кажа името кратко напимѣръ — *Лили*—ти не би го изопачилъ и би го запомнилъ.

Корейчето пакъ се засмѣ и каза:

— *Фалликетта . . . Лили!*

— Ахъ, ти ми си миличко, малко дяволче . . . виждамъ, че ний лесно ще се потѣкмяваме. Прѣкрасно. Казвай ми *Лили*,

Управление обявява за знание на интересующитѣ се, че на 8-й того, часътъ по 3 слѣдъ пладнѣ, въ помѣщеніето му ще се произведе търгъ съ перетрожка на слѣдующий денъ, за отдаванетоъ подъ наемъ 7 шатри на Велишана край хандака, подъ № 3557, 3558, 3559, 3560, 3561, 3562, 3563 и 3564 и 9 одунлука за кересте и дърва на пристанището, именно шатрата № 3557—3558 за 3 години, а другитѣ шатри и одунлуци, по за една година.

Депозитъ за шатритѣ се иска по 10 лева, а за одунлицитѣ по 30 лева.

Желающитѣ да взематъ подъ наемъ шатритѣ и одунлицитѣ, могатъ да се явятъ въ означений денъ на търга, за да наддаватъ.

Свищовъ, 3 Октомврий 1903 г.

Кметъ: В. И. Божиновъ

Секретарь: Юр. Митевъ

И. Д. № 1303/903

О Б Я В Л Е Н И Е № 523

Подписаний Сждебенъ Приставъ при Търнов. Окр. Сждъ, К. совъ участъкъ, на основание исполнительный листъ подъ № 3876 издаденъ отъ Свищовския Окол. Мировий Сждия на 10 Юлий 1898 гот. въ полза на Свищовската Земледѣлческа Каса срѣщу Антонъ Димитровъ с. Лъжане и поржчителитѣ му за искъ отъ 400 лева лихви и разности, съгласно членове 1004—1026 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че отъ 6 Октомврий до 6 Ноемврий т. г., до 5 часа послѣ пладнѣ включително, въ канцеларията ми ще трае публична продажъ на слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти свободни отъ поржчителство, ипотека, антихреза и запоръ, а именно:

Значи ще бждемъ съ тебе—Ли и Лили.

Тя забѣлѣза, че нейния Ли зѣпочна омисленно да се вглежда въ земята, която бѣше покрита съ пѣськъ и тиня и по която се виждаха слѣди отъ непознатъ ней звѣръ.

— Какви умразни слѣди!—Помисли си Фрикета—какъвъ ли е билъ този звѣръ?—

Изъ пѣська се виждаха тукъ тамъ купчинки, които Ли започна да раскопва съ рждѣ. Слѣдъ малко той извади нѣколко огромни яйца, голѣми колкото два юмука. Едното отъ тѣхъ Ли удари о единъ камъкъ и съ алчностъ, прилѣпи устнитѣ си до отворената на яйцето дупка.

— Класически начинъ за ядение на сурови яйца—продума усмихнато Фрикета, —но дали сж прѣсни? Азъ като, че ли нѣмамъ довѣрие къмъ тѣхната прѣснота.

Ли, който показва на другарката си какъ да се справи съ яйцата, зема друго и, като го счупи, като първото, подаде ѝ го любезно.

Фрикета зе яйцето помириса го и, като почувствува отвратителната миризма на сѣрководорода, хвърли го на земята, като извика:

«Ами, че то е запартъкъ, зародиша въ него е почти сформированъ!... уфъ... каква отвратителность!»

Отъ паданието яйцето се счупи и се разтвори. Младото момиче съ отвращение видѣ въ него излупено крокодилче, почти пълно развито.

Ли не сподѣляше нейното отвращение.

Той хвана крокодилчето и го пгхна въ гърлото си съ голѣмо наслаждение, както ний гълтаме червения череша.

Фрикета полуочудено, полусмѣшно гледаше на корейчето и си мислѣше:

Свищовъ печ. А. Н. Данковъ

Имотитѣ на поржчителя Филипъ Палащуровъ.

1) Къща съ сая, съ дворъ 4000 кв. м. построена отъ керепичъ и покрита съ керемиди служачи за живѣние оцѣнена за 80 лева; 2) Нива 22.5 декара въ „Мост. мостъ“ за 112.50 лева; 3) Нива 9.2 декара «Стублата» за 46 лева; 4) Нива 10.7 декара въ „Жаглата“ за 53.50 лева; 5) Нива 14.2 декара въ „Срѣдока“ за 71 лева; 6) Нива 6 декара въ „Чотъ-Круша“ за 30 лева; 7) Нива 2.2 декара въ „Срѣдока“ за 11 лева; 8) Нива 2 декара въ „Емин.-Геранъ“ за 10 лева; 9) Нива 7.2 декара въ „Емин.-Геранъ“ за 36 лева; 10) Нива 12.2 въ „Плѣв. пѣтъ“ за 61 лева; 11) Нива 3 дек. въ „Емин.-Геранъ“ за 15 лева; 12) Ливада 1.2 дек. въ „Кр. Кушукъ“ за 6 л. 13) Ливада 2.5 дек. въ „Кр. Кушонъ“ за 12.50 лева; 14) Ливада 3.1 дек. въ „Отвѣдъ“ за 15.50 лева; 15) Ливада 2 декара въ „Отвѣдъ“ за 10 лева; 16) Лозье 2.5 декара въ „Кр. лозья“ за 12.50 лева; 17) Лозье 8 ара въ „Гор. Лозя“ за 4 лева; 18) Келемле 6 ара въ „Гор. Лозя“ за 3 лева;

Имотъ на Чени М. Палащуровъ

1) Къща и зимникъ съ дворъ 4000 кв. м. построена отъ керепичъ и дърво, за живѣние за 80 лева; 2) Нива 7.2 дек. „Край Бозалъка“ за 36 лева; 3) Нива 17 дек. въ „Стублата“ за 85 лева; 4) Нива 4.5 дек. „Край Оргайку“ за 22.50 лева; 5) Нива 4.7 декара въ „Каменна мостъ“ за 23.50 лева; 6) Нива 5.5 декара въ „Вагонитѣ“ за 27.50 лева; 7) Нива 9.7 декара въ „Цѣлинитѣ“ за 48.50 лева; 8) Нива 7.5 декара въ „Срѣдока“ за 37.50 лева; 9) Нива 7.7 дек. „Плѣв. пѣтъ“ за 38.50 лева; 10) Грастенище 5 ара въ „Емин.-Геранъ“ за . . . лева; 11) Нива 5.5 декара въ „Друма“ за 27.50 лева; 12) Нива 13.7 декара «Отгорѣ лозята» за 68.50 л. 13) Урница 7 ара въ „Горни лозя“ за 3.50 л. 14) Ливада 3.2 декара „Драгонци“ за 16 лева; 15) Ливада 1.2 декара «Край ливади» за 6 лева; 16) Лозье 1 ара за 0.50 лева; 16) Лозье 2.2 декара въ „Горни лозья“ за 11 лева.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явя-

ватъ въ канцеларията ми всѣкой присѣствено и часъ, за да пригледатъ книжата и да ватъ.

гр. Свищовъ, 30/IX 1903 год.
Сждебенъ Приставъ: С. Камбуровъ

И. Д. № 1309

О Б Я В Л Е Н И Е № 524

Подписаний Сждебенъ Приставъ при Търнов. Окр. Сждъ Касовъ участъкъ, на основании исполнительный листъ подъ № 820, издаденъ отъ Свищ. Град. Мировий Сждия, на 5 Февруаръ полза на свищовск. Земл. Каса срѣщу Кр. Кушукъ отъ село Б.-Сливо за искъ отъ 10 лева, лихви и разности съгласно членове 1004—1026 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че отъ 6 Октомврий до 6 Ноемврий т. г., до 5 часа послѣ пладнѣ включително, въ канцеларията ми ще трае публична продажъ на слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти свободни отъ поржчителство, ипотека, антихреза и запоръ, а именно:

1) Нива 11.5 дек. въ „Ед. Могила“ за 30 лева; 2) Нива 7.7 дек. „Надъ Пробоя“ за 30 лева; 3) Нива 7.5 декара въ „Д. Усойна“ за 30 лева; 4) Нива 5.1 декара въ „Брѣста“ за 20.40 лева; 5) Нива 3.8 дек. въ „Мурсовъ орманъ“ за 15 лева; 6) Нива 4.8 дек. въ „Крушяка“ за 15 лева; 7) Нива 5.5 дек. въ „Кованлъжа“ за 15 лева; 8) Нива 4 дек. въ „Петлови ниви“ за 16 лева; 9) Нива 4.9 дек. въ „Мурсовъ орманъ“ за 16 лева; 10) Лозье 1.2 дек. въ „Кози лозя“ за 4.80 лева; 11) Лозье 1.5 дек. въ „Дол.“ за 6 лева; 12) Лозье 2.5 дек. въ „Кози лозя“ за 10 лева;

Желающитѣ да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣкой присѣствено и часъ за да пригледатъ книжата и да ватъ.

гр. Свищовъ, 30/IX 1903 год.

Сждебенъ Приставъ: С. Камбуровъ

«Дѣйствително, страненъ и чуденъ вкусъ иматъ тѣзи дѣца на горѣщината! печени кучета, миризливи яйца и какво ли още не! . . . Не, нашата кухня (готвяне) е прѣвсъходна».

Добра ли?—Права ли е Фракета?—Ами миризливитѣ салами, ами вонето сирене—рокфоръ люксембургско? — Съ какво тѣ сж по добри отъ изгнилитѣ запартъци яйца? —

Както и да е, нъ Ли си напълни търбухчето, а Фрикета гладуваше. Корейчето се облизваше, като котка, кога е яла кисело млѣко, а Фрикетина стомахъ свирѣше тамбура.

Фрикета изваде записната си книжка и по мокритѣ ѝ листове написа:

«Новия ми другаръ го казватъ Ли. Той закусува крокодилчета à la corpie, а азъ си прѣстискамъ корема. Какво ли още ще се случи съ насъ?»

Неочаквания случай скоро трѣбваше да дойде, за да отговори на послѣдния ѝ въпросъ.

VI.

**Крокодилчето—Пенснето на т. //е Фрикета
—Огнь—стига ми толкова животъ—
Прѣкъсната закуска—Чудовището—
Бѣгството на дървото—Масаре—
сампанъ—Ли.**

Рѣката правѣше на това мѣсто доста широкъ завой, който при наводнение обливаше тая мѣстность, а слѣдъ отдръпването на водата, оставаше покрита съ бѣлъ рѣченъ пѣськъ, който бѣше образувалъ сега доволно дебелъ пластъ.

На наситения Ли му бѣше мѣчно, за гдѣто неговата другарка се отказа отъ не-

вкусната, но доста хранителна трѣска отъ която той се нахрани. Неговото сърдце му казваше, че Лили трѣбаше много гладна и той си бжхтеше да и се чудеше съ какво да я нахрани.

Неговитѣ черни като калена стомачи, се обржшаха навсѣкадѣ и изгледъ внимателно пѣська.

Изведнѣжъ той изпусна викъ отъ досада и подскочи; послѣ съ неимовно несъотвѣтствующа на възрастта мудрина започна да тича, като че ли сапалиха парцалитѣ, които бѣхж овити до кръста му. Фрикета очудено го гледаше и си мислѣше.

«Какво ли му стана?»

Извѣстно е, че всикитѣ крокодилчета и всикитѣ гущери голѣми и малки излупватъ отъ яйца. Когато дойде време да снасятъ яйца, женската ископаватъ пѣська нѣколко ями и снася въ тѣхъ по двадесетъ и петъ до тридесетъ яйца. Фрикета послѣ това ямитѣ, тя оставаше да грижа за бжджщитѣ си рожбѣта слънцето. Топлината и пѣська сж важни вѣния апаратъ за измѣтване на яйцата. Крокодилитѣ се излупватъ, по думите на единъ естествоиспитателъ, слѣдъ 21 до 24 споредъ—други 41 ден; това зависи пълно отъ топлината.

Движението на Ли служаше за отговоръ на въпроса, когото си зададе Фрикета.

Хитрото корейче търсѣше купчинки яйца и се спираше прѣимущественно на тѣзи, които му се показваха скорѣ (прѣсни).

При една купчинка той се запря да ги че и като се раскрачи, клѣкна като турна рждѣтъ на коленетѣ.

(слѣдва)

Ред.—Отгов. А. Димитровъ